

Mare

LEIDS UNIVERSITAIR WEEKBLAD 46STE JAARGANG — N^O 23 — 23 MAART 2023

Volk vs. elite Opeens is Shakespeare actueler dan ooit

14

Schermverslaafd

8

Sommige studenten halen makkelijk vijf uur per dag, anderen zijn abrupt gestopt. 'Wat doe ik in godsnaam met mijn tijd?'

Van rolmodel tot politieagent Als extra steun voor buitenlandse studenten stelde de universiteit zogeheten *resident assistants* aan. Maar hun takenpakket bracht hen soms in moeilijke en gevaarlijke situaties. En wie stopte, raakte zijn kamer kwijt. 'Het was veel meer werk dan waarvoor we zijn gecompenseerd'

4

Keiharde kerel De wording van de Chinese leider Xi Jinping. 'Het werd zijn overlevingsstrategie om "roder dan rood" te zijn'

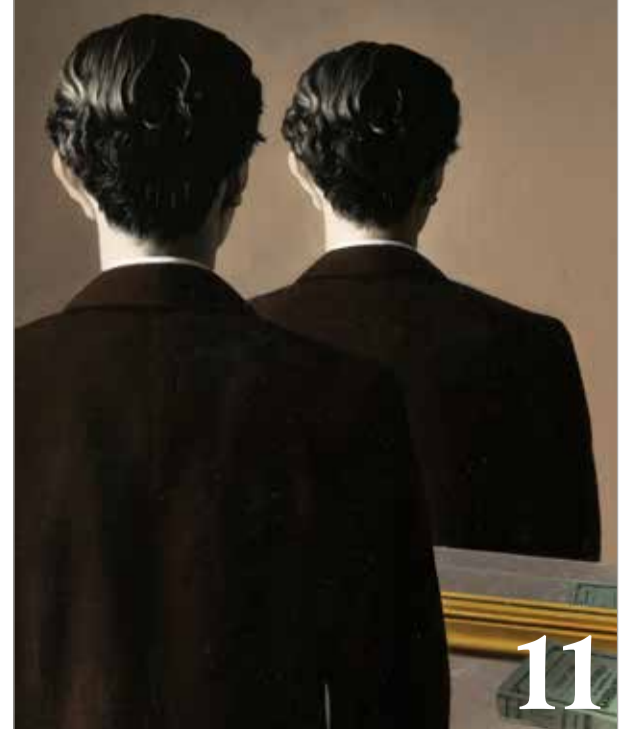
12

Op de vingers getikt Arts en audioloog Jan de Laat deed uitspraken over windmolens die hij niet wetenschappelijk kan onderbouwen

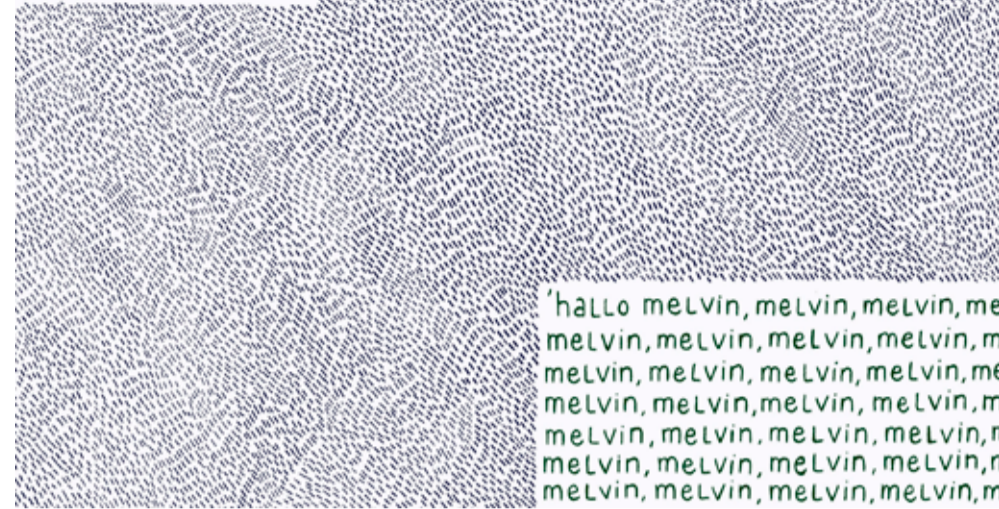
2

Spiegelen Waarom we elkaar nadoen

11

'IK GEEF DE REGENDRUPPELS
DE NAAM 'MELVIN''

hallo melvin, melvin, melvin, me
melvin, melvin, melvin, melvin, m
melvin, melvin, melvin, melvin, m
melvin, melvin, melvin, melvin, m
melvin, melvin, melvin, melvin, m
melvin, melvin, melvin, melvin, m
melvin, melvin, melvin, melvin, m

**Wetting &
DeRoode**
advocaten • mediators

Vacature werkstudent/junior juridisch medewerker

Wil je als student of afgestudeerde jurist ervaring opdoen bij een betrokken en dynamisch advocatenkantoor? Wetting & De Roode Advocaten en mediators is een klein kantoor dat zich uitsluitend richt op het arbeids- en familerecht. Want meer is niet beter, verdieping wel. We hebben een divers klantenbestand van grote ondernemingen tot particulieren die door het Juridisch Loket worden doorverwezen. Je kunt bij ons kennis maken met alle ins en outs van de advocatuur. Niet alleen de cliënten staan centraal, maar ook een fijne werksfeer en teamspirit.

Wat bieden wij?

Als werkstudent/junior juridisch medewerker kan je onder begeleiding ervaring opdoen met de werkzaamheden van een advocaat zoals het opstellen van processtukken, contact hebben met cliënten, schrijven van adviezen, maar ook meegaan naar zittingen, (mede) organiseren van seminars en het bijhouden van relaties. Ook zal je ondersteunende werkzaamheden verrichten. Denk aan corresponderen met de rechtbank en archiefwerk. Een echte plek om te leren en je verder te ontwikkelen!

Wij zijn op zoek naar iemand voor minimaal 2 dagen (4 dagdelen). Je kunt zelf aangeven welke dagen jouw voorkeur hebben. Wil je meer werken? Laat het ons gerust weten.

Wie zoeken wij?

Heb jij al een passie voor de advocatuur of wil je graag ontdekken of het bij jou past? Dan zoeken we jou. Daarnaast:

- Heb je een wo of hbo werk- en denkniveau;
- Volg je een juridische opleiding of heb je deze al afgerond;
- Heb je interesse in het familie- en/of arbeidsrecht;
- Ben je sociaal vaardig en werk je zorgvuldig.

Dan bieden we je graag de kans om bij ons aan de slag te gaan als werkstudent/junior juridisch medewerker. Geïnteresseerd of nog vragen? Neem dan contact op met ons kantoor via 071 20 32 166 of info@wettingenderoode.nl

Na de verkiezingsuitslag van vorige week is de theatervoorstelling *Coriolanus* van William Shakespeare actueler dan ooit. 'Twee dagen na de première zagen we sommige scènes in het echt gebeuren.'

DOOR SEBASTIAAN VAN LOOSBROEK
FOTO KURT VAN DER ELST

**'Door woede te delen
kan iets heel moois
en krachtigs ontstaan'**

'Het is bijna eng hoe we door de realiteit worden ingehaald', zegt Yela de Koning (28), actrice bij Het Nationale Theater en hoofdrolspeler van de theatervoorstelling *Coriolanus*, die volgende week is te zien in de Leidse Schouwburg. De tragedie die William Shakespeare schreef tussen 1605 en 1608 draait om de gespannen politieke verhouding tussen het volk en de elite in de tijd van het Oude Rome.

Opvallend: de Romeinse staatsman is in deze voorstelling een vrouw, gespeeld door De Koning. 'Door een graantekort komt het volk in opstand tegen de gevestigde elite', vertelt ze. 'Coriolanus, die in het Romeinse Rijk de macht heeft verworven omdat ze een oorlog heeft gewonnen, is een nogal onaangepaste persoon die het niet nodig vindt om het volk te vleien om zelf in achtung te stijgen.'

Wanneer twee onervaren burgers in de senaat komen om de belangen van het volk te behartigen en daarmee in één keer een hoop politieke invloed krijgen, is dat tegen het zere been van Coriolanus. Ze spreekt er haar minachting over uit en wordt verbannen.

Het verhaal trekt onbedoeld verschillende parallellen met actuele politieke gebeurtenissen in Nederland, ziet De Koning. 'In de openingsscène probeert een politicus te praten met het volk, dat hem met fakkels opwacht. Twee dagen na de première gebeurde dit min of meer echt: toen werd D66-leider Sigrid Kaag door een groep demonstranten met fakkels opgewacht in het Overijsselse Diepenheim.'

Misschien nog wel treffender is de enorme verkiezingswinst die de BoerBurgerBeweging vorige week boekte bij de Provinciale Statenverkiezingen. 'Zowel hier als in *Coriolanus* komt het volk aan de macht', zegt de actrice. 'Er komen mensen in de provinciebesturen die nog helemaal geen ervaring hebben. De vraag is of het goed gaat als het volk, of mensen met weinig verstand van politiek, de macht krijgen. Wat is goed leiderschap? Daar gaat de voorstelling ook over: de zittende macht wordt verbannen, terwijl *Coriolanus*' tegenstanders, nieuwkomers in de politiek, het volk gaan vertegenwoordigen.' Het stuk is door de eeuwen heen door zowel linkse als rechtse stromingen omarmd. 'Dat komt omdat Shakespeare geen kant kiest tussen het volk en de gevestigde orde. Bovendien kan het volk voor hem iedereen zijn: de boeren, Extinction Rebellion of een andere groep. Het stuk is zelfs nog even verboden geweest om het volk niet op ideeën te brengen.'

Waarom is er voor een vrouwelijke hoofdrol gekozen? 'Coriolanus ontvlamt snel in woede. Wanneer dat door een man wordt gespeeld, wordt dat anders gewaardeerd dan wanneer een vrouw de rol vertolkt. Volgens schrijver en activist Soraya Chemaly, die het boek *Fonkelend van woede* schreef, is woede bij vrouwen een onderdrukte

emotie geworden. Vrouwen hebben altijd veel moeten slikken. De machtsverhouding was zoals die was, dus het had geen zin om daar boos over te worden. Als je honderd jaar geleden bijvoorbeeld als vrouw ging trouwen, werd je ontslagen. Ik denk dat daar heel veel opgekropte woede over is geweest.'

Maar met woede is niets mis, betoogt De Koning. 'Het wordt vaak gelinkt aan agressie, maar het is juist een motor voor positieve veranderingen. Kijk naar die ongelooflijk moedige vrouwen in Iran, of de vrouwen in Amerika die opstaan omdat de abortuswet op het spel staat. Dat is woede, maar door die te delen met anderen kan iets heel moois en krachtigs ontstaan.'

Tijdens de repetities ontdekte De Koning ook iets bij haarzelf: 'Ik ben nooit eens gewoon boos. Als ik woede voel, komt die uitsluitend voort uit onmacht en controleverlies.'

Dat wekt de indruk dat vrouwen minder ruimte vanuit de maatschappij voelen om ook boos te zijn. 'Meisjes van achttien die de voorstelling hebben gezien, kwamen naderhand naar me toe en zeiden: "Jij was zo boos, ik wil dat ook!" Dat is het allergrootste compliment dat je kan krijgen. Coriolanus heeft zeker niet altijd gelijk en is soms onredelijk en gevaarlijk. Maar als een man dat mag spelen, moet een vrouw dat ook kunnen. Dat hoeft niet anders te zijn.'

Dat ze ook enkele vechtscènes moet spelen, 'is te gek', zegt ze. 'Ik geef mijn tegenspeler – een man – onder meer een *high kick*, een goede trap in het gezicht. Dat is ook heel leuk om te doen. Ik heb nog nooit mijn lijf op deze manier op het toneel ingezet.'

Inspiratiebron voor de gevechten was de Marvel-film *Black Widow*, over een vrouwelijke superheld. 'Ik wilde proberen een vrouwelijke vechtsstijl te ontwikkelen. Mannen ontwikkelen doorgaans sneller spiermassa, vrouwen zijn wat leniger, maar je kan wel een gelijkwaardig gevecht voeren. Ik denk dat mijn stijl vooral tactisch en efficiënt is.'

Hoewel de vechtscènes er heel 'uitbundig moeten uitzien', is het volgens haar de kunst om zelf 'heel kalm en gefocust' te blijven. 'Het vereist zo veel concentratie dat het bijna meditatief is'.

Ook een goede tegenspeler is erg belangrijk. 'We spreken voor elke voorstelling de vechtsceñe opnieuw door om ongelukken te voorkomen. Op onze armen en benen hebben we permanent blauwe plekken. Het is ook weleens fout gegaan, maar vaak op sullige momenten. Dan wilde ik een koprol maken, maar kwam ik niet lekker uit en had ik een gekneusde schouder.' Om het bloedvergieten op het slagveld na te bootsen, gebruikte De Koning in de repetities aanvankelijk bloedpillen: capsules met nepbloed die je kan doorbijten. 'Maar dat is eruit gehaald, het publiek zou het niet goed kunnen zien. Tijdens de première kwam ik per ongeluk met mijn lip tegen de schouder van mijn tegenspeler. Daardoor had ik echt een bloedlip.'

Het Nationale Theater, *Coriolanus*. Leidse Schouwburg, vrijdag 31 maart, 20.15 uur. €21,50 - €29,50

**Abonneer je
ook op onze
nieuwsbrief**

**Verloren
van het volk**

‘Door muziek merk ik hoe verschillend hoofden werken’

DOOR EMIEL BEINEMA
FOTO TACO VAN DER EB

Wat heb jij voor bijbaan?

‘Ik geef pianoles aan beginnende, jonge kinderen. Ik heb een leerling die met een app al iets geleerd had, maar voor de rest is het helemaal nieuw. Ik doe het deels voor de muziek, maar ook deels voor de kinderen. Ik vind kinderen heel leuk, dus ik heb alleen leerlingen van zes tot tien jaar.’

Hoe ben je hierbij gekomen?

‘Nadat ik veel had opgepast, wilde ik een nieuwe baan. Liefst eentje waarbij ik iets met mijn studie kon. Ik doe psychologie en een minor piano aan het conservatorium, dus ik zocht naar een

manier om dat te combineren. Zo heb ik dit bedacht.

‘Door het oppassen kende ik al heel veel kinderen in Amersfoort, waar ik vandaan kom, dus ik heb een website gemaakt en die naar alle ouders gestuurd. Zo is het balletje gaan rollen.’

Wat maakt lesgeven leuk?

‘Oppassen vond ik ook heel leuk, maar dit heeft nog een extra laag. Het gaat me om de kinderen, maar nu kan ik ze ook nog iets meegeven over muziek. Daar hoeven ze niks mee, maar ik wil ze wel laten zien hoe leuk muziek kan zijn. En ik kom allerlei uitdagingen tegen als iets

een leerling niet in een keer lukt. Zo kan ik de pedagogische vaardigheden die ik op mijn studie leer toepassen.’

Bijvoorbeeld?

‘Ik had een keer een meisje dat bang was dat ze niet goed genoeg was. Dat herkende ik uit mijn eigen kindertijd. Toen heb ik uitgelegd dat ze helemaal niet alles hoefde te kunnen, als ze er maar plezier in had. De volgende keer dat ik daar kwam, had ze het op een briefje geschreven om naar te kijken als ze het even niet meer wist: “De juf zegt: alles wat ik doe is goed, zolang ik het leuk vind.”’

Is het onhandig dat je ervoor naar Amersfoort moet?

‘Ik zoek ook wel leerlingen in Leiden, maar dit werkt prima. Nu kom ik iedere woensdag even thuis. Mijn moeder heeft die dag vrij, dus die vindt dat heel gezellig. We hebben altijd een leuke ochtend: dan gaan we gezellig koffie drinken en wandelen. En na de lessen eet ik daar.

‘Ik heb daar nu zeven leerlingen, allemaal achter elkaar. Dat is een lange middag, maar ik krijg er veel energie van. Ik geef bij de leerlingen aan huis les, dus maak in die middag ook nog een rondje Amersfoort. Ik ben de fietsende pianofuif.’

Leer je er zelf ook van?

‘Ik leer zelf dat als je hetzelfde liedje aan meerdere kinderen leert, dat voor iedere leerling een totaal ander proces is. Je weet natuurlijk dat iedereen uniek is, maar als je dat op zo’n concrete manier ervaart, merk je hoe verschillend hoofden werken.

‘Als ik iets zeg dat niet aankomt, moet ik meteen wat anders bedenken. Als ze moe worden en geen zin meer hebben, verzink ik een spelletje om het leuk te houden. Die improvisatie houdt mij flexibel.’

COLUMN | OMAR GHALY

Toon mij uw toilet en ik zeg u wie u bent

Toen ik nog in een vies en oud studentenhuis woonde – inmiddels heb ik de overstap naar een burgerlijk huis gemaakt – was een van onze blikvangers ons toilet. Niet omdat het uitblonk in netheid, integendeel, maar omdat daar de ziel van ons huis het best te zien was.

Op onze muren hingen krantenknipsels en posters die de obsessies en eigenaardigheden van de bewoners door de jaren heen in optima forma vastlegden. Toon mij uw wc en ik zeg u wie u bent.

Zo vind je op dat toilet een collectie krantenknipsels waar menig archief jaloers op kan zijn. Informatieve artikelen over het verschil tussen mannen en vrouwen (mannen die gaan samenwonen vallen af, vrouwen komen aan), *freaks of nature* die het gymnasium op

hun vijftiende afsloten met een lijst vol negens en tiens (veelzeggend over ons zelfbeeld, weinig representatief voor de gemiddelde studieresultaten) of een collectie Fokke en Sukkes over het studentenleven en de kunst van het toiletbezoek. Wie bij ons op de wc kwam, had in ieder geval genoeg te lezen. Het mooie aan iedere verzameling is dat die de neiging heeft om uit te breiden. Zo was een van de hoogtepunten tijdens de ellenlange misère van de lockdown het bezoek van de vrijheidskaravaan aan Leiden. Net zoals de rest van studerend Leiden kwamen wij poolshoogte nemen: naast huiskameraves die ons allemaal al de neus uitkwamen, was er in die dagen toch niet zo veel te doen. Posters met het hoofd van Baudet werden gul uitgedeeld aan eenieder die daar behoefte aan had. Ons toilet had weer nieuwe decoratie.

Soms kan de versiering van een toilet tot misverstanden leiden. Ondanks het feit dat wij onze FvD-poster netjes met markers van versieringen

hadden voorzien – een Harry Potter-litteken op het voorhoofd, een bepaald type snor, u kunt het verder wel invullen – was er een meisje te gast bij ons dat de grap ervan niet helemaal kon inzien. Ze scheurde de

poster in twee en alleen met een flinke dosis tape konden wij het gezicht van kameraad Thierry enigszins restaureren.

Tot op de dag van vandaag is zij persona non grata daar, van de wc blijf je af.

Nog leuker is om de toiletten van andere huizen te inspecteren. Wie wonen hier nou? Wat houdt hen bezig? Eenmaal ben ik zelfs speciaal naar een huis afgereisd om daar de wc te zien. De deur bleek daar bijna volledig in beslag te worden genomen door een verzameling van mijn columns. Toen ik daar aankwam, hingen er vier en moesten de laatste drie nog worden opgehangen.

Aldaar werd ik ook nog geïntroduceerd tot het wc-boekje. Een handig dingetje waarin je je gedachten de vrije loop kunt laten tijdens je bezoek. Er staan praktische zaken in zoals: ‘Wanneer gaan we weer eens opruimen?’ Het boekje kan echter ook worden gebruikt voor grotere vragen, denk aan: ‘Welke foto van Omar is je favoriet?’

Deze grote verscheidenheid aan toilet-inrichtingen is kenmerken voor het Leidse studentenleven, desalniettemin is hier nauwelijks lectuur over te vinden. Ik wil dan ook afsluiten met een oproep. Ben jij een student culturele antropologie? Schrijf dan je scriptie over toiletten in Leidse studentenhuis. Je vindt in mij een enthousiaste lezer.

Omar Ghalay is student Egyptologie

‘Eén vrouwelijke bezoeker scheurde onze FvD-poster van kameraad Thierry in tweeën’